

POGONIĆ (28) *vb pf*

Oba o jasne.

inf pogonić (3). ◇ *fut 1 sg* pogonię (1). ◇ *3 sg* pogoni (2). ◇ *3 pl* pogonią (1). ◇ *praet 3 sg m* pogonił (6). ◇ *3 pl m pers* pogonili (6). ◇ *part praet act* pogoniwszy (9).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

1. *Ruszyć w pościg* (1) :

W połączeniu szeregowym (1): Rzekł nieprzyjaciel/ pogonię/ dogonię/ podzielę korzyści [*Persequar, comprehendam, dividam spolia*]/ napełni fię nimi dufza moiá/ dołtánę miecza mego/ znędzi ie ręká moiá. *BudBib Ex* 15/9.

2. *Dogonić w pościgu; insequi Miech; consequi Vulg; assequi PolAnt; reprehendere Mącz; reprehendere a. retrahere ex fuga Cn* (25) : Iako ya othym (viem) ysz gdy slachathna Barbara [...] sla skosciola borzackiego drogą dobrovolną [...] do domv do Mysczina anym yey pogonywssy był anym iey zadał dw ran *ZapWar* [1540] nr 2598; *LibMal* 1545/95; Ledá o co łáye fuka/ Bá y czáfem kijá łzuka/ Prožno vciekác vgoni/ Pogoniwłzy włofy łomi *BielKom* G2; Widząc to trzeći Horácius zdrowy/ zmyflil vciekác. A gdy go gonili/ ze mdłofci ran ieden zá drugim leniwo bieżał. Horácius dał fie pogonić pirwłze^{mv}/ zábil go wnet *BielKron* 101v, 453v; *Cursum alicuius reprehendere*, Bieg czey záftánowić álbo pogonić *Mącz* 318b.

pogonić kogo, co (żywotne) (18): A poki przez pole bieżał/ Bárzo zá nim lew vftawał: Aż kiedy ieleń w leśie był/ Dopiero go lew pogonił. Bo nie miał przelstroney drogi/ W gałęziu vwiązał zá rogi: Támże go lew po woli miał/ Gdy go po niewoli czekał. *BierEz* Kv, G4; *MiechGlab* 55; *LibLeg* 11/94v; *Abramovi Zidowy* śchubką modra wylcza bill vkradl, alye mv ya załzye ten Zid wydarł pogonywłchigo *LibMal* 1545/106v; *Leop Gen* 31/25, 1.*Reg* 31/3; *BibRadz Gen* 31/25; Názaiutrz połzli ze zbożem precz/ kazał Iozeph fzáfárwowi gonić ie dla kubká/ á gdy ie pogonił mowil k nim *BielKron* 17v, 54v, 222, 261v, 301, 312, 365, 416v; *WerGość* 219; Aby żaden do Węgiei álbo do Słáfká kupi wożić álbo Wołów álbo bydlá gnác niezápłáciwłzy cłá przez kaźni nie mógl [...]. Iefliby téz Célnicy náłzy tákowych kupi/ álbo wołów nie mogli pogonić: tedy fkázuiemy vczynić fzácunk *SarnStat* 1239; [*HistOtton* 78v, 93].

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): Przyłzli do Włoch gdzie Akwileiá miáfto wielkie/ tám będąc fpodobáło fie im mieyfce/ zoftáli tám nie chćieli do domu/ częściá dla tego iż nie pogonili kogo im było trzebá/ álbo iż fie im zecknęło dálekie żeglowánie. *BielKron* 337v.

Szereg: »pogonić albo poimać« (1): A kthory [!] z Nátoliey [...] vćiekáią/ trudniey im/ przydzie/ bo mułzą przez morze Helełpont fie przeważác/ ácz wáłko ále wiátr przekaża/ wiele ich poginie. A kthore tákie pogonią álbo łtroże poimáią rozmáitemi mękámi ie trapią *BielKron* 261v.

[*Przen [kogo]*: Iuż y od oblicza twoiego/ możem nie vćiekác z Adámem rodżicem/ ábyś nas pogoniwłzy miał obośiecznym mieczem zmordowác *BzowRóz* 53.]

3. [*Dojść do kogoś, dołączyć do kogoś [kogo gdzie]*: Ci [...] jachali do góry Synaj, z którymi też jachał Abraam baro a Dona, który był ze mną i potem mię pogonił (bywszy z nimi na górze Synaj) w Aleksandrii. *RadzPodróż* 219; idący z Jerozolimy ku Joppen [...] jest Emaus, zameczek od Jerozolimy

stajan sześćdziesiąt, [...] gdzie Pan Jezus pogonił dwu zwolenników w dzień Zmartwychwstania swego *RymszaChor* 8.]

4. *Wymóc, wygzekwować [co na kim] (2)* : Co wżyſcy Rzemieſnicy ná kurku vtráćą/ To wżyſtko bráćia miła ſwym groſzem zápláćą. Rycerſkie to ćwiczenie powiádaia oni/ Przeto ſwoie vtráty ná fláchćie pogoni. *BielSat* C3 [*idem*] *BielRozm* 19.

Synonimy: 3. *dojść*.

Formacje współrdzenne cf GNAĆ.

Cf **POGONIENIE, POGONION**

MP